

‘Zien geven doet geven.’

Tweels Tweak

Corporate foundations deugen (niet)!

Door: Marc van den Tweel

18-05-2023

Governance

‘Als je iets uit barmhartigheid geeft, laat dan je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet.’ Dit bekende uit de Bijbel (Mattheüs 6:3-4) afkomstige adagium dat oproept tot ‘geven in stilte’ zijn we langzamerhand achter ons aan het laten. Gelukkig maar. Want de filantropische praktijk is dat ‘zien geven, doet geven’. Het is een tendens die zich duidelijk aftekent, in Nederland en daarbuite

Vermogende particulieren (veelal ex-ondernemers in bonis) die zelf of met hun naasten een 'geefpraktijk' inrichten en substantieel geld investeren, ontmoeten steeds minder vaak scepsis of wantrouwen. Hun persoonlijke commitment, hun drijfveren en overtuigingen zijn immers zichtbaar in hun 'donatievehikel' en dat geeft vertrouwen. Het wordt ervaren als authentiek. Een goede ontwikkeling.

Hoe anders is dat bij Corporate Foundations; het broertje (m/v) van voornoemde meer persoonlijke fondsen. Goede doelen die direct of indirect verbonden zijn aan het bedrijf dat hen opgericht heeft. Soms gericht op het mogelijk maken van maatschappelijke betrokkenheid (zoals vrijwilligerswerk) van medewerkers en vaak ook gericht op het investeren in de goede zaak.

En na zo'n vijftientig jaar werken met én voor Corporate Foundations, kan ik wel stellen dat zij een waardevolle toevoeging zijn aan het rijke palet van organisaties in de wereld van goed doen. Niet alleen omdat ze de financiële koek groter maken, maar ook omdat ze met hun aanpak (die veelal ondernemender is) een verrijking zijn in de ontwikkeling van de branche. Alle lof dus!

Alhoewel. Alle lof? Na een periode waarin er sprake was van een herwaardering van het bedrijfsleven slaat de pendule nu keihard de andere kant op. Althans, rondvragen (en ook mijn persoonlijke ervaring) leert dat partnerships met bedrijven of donaties van hen, sponsoring en zeker ook Corporate Foundations uitermate kritisch benaderd worden. Cynisch zelfs. Bedrijven zouden niet (meer) deugen en goede doelenorganisaties van bedrijven zijn helemaal verdacht en worden gezien als *maatschappelijk witwassen*.

Desastreuze gevolgen

En dan nu de nuance, dit is vooral het narratief in en van diverse media. De impact is ervan echter ontegenzeggelijk groot, de *fall-out* is het best zichtbaar in de fiscale belemmeringen die het Kabinet van zins is om op te gaan werpen. De vrees voor potentieel misbruik gecombineerd met onjuiste maar stellige overtuigingen, *frames*, wegen op de politieke balans kennelijk zwaarder dan de positieve maatschappelijke impact. Ze kunnen echter wel desastreuze gevolgen hebben. En het wachten is op de volgende beperkingen, zo vrees ik.

Dat het zover gekomen is mogen brancheverenigingen en Corporate Foundations zichzelf aanrekenen. Onvoldoende verteld wie je bent en wat je doet, uit angst om beticht te worden van borstklopperij. En ook: het sentiment onvoldoende aangevoeld – en een politieke lobby gevoerd die het best te betitelen valt als *'too little, too late'*. En nu genoeg nemen met (halfzachte?) toezeggingen dat een maatregel ook teruggedraaid kan worden?

Het wordt tijd om het offensief te zoeken. Niet verstoppen wat je doet, wie je bent. Neem een voorbeeld aan de meer persoonlijke Foundations die het linker- en rechterhand dilemma ontstegen zijn. Het sentiment in media en politiek kan dan wel niet positief zijn, maar je zou kunnen veronderstellen dat 'de Nederlander' vrolijker gestemd is. Tijd om steun en sympathie te verwerven, met een uitgekende strategie en 'vol op het orgel'! Om te laten zien dat Corporate Foundations wél deugen, zodat het goede werk door kan blijven gaan zonder al te veel onnodige beperkingen die hun oorzaak vinden in onwetendheid en aannames.

*Tweels Tweak wordt op persoonlijke titel geschreven door Marc van den Tweel. Hij is algemeen directeur van sportkoepel NOC*NSF.*

Over de auteurs

Marc van den Tweel (voorheen o.a. WNF, Ronald McDonald Kinderfonds en Natuurmonumenten) is algemeen directeur van sportkoepel NOC*NSF. Het is misschien wel Van den Tweels grootste verdienste dat hij het toch wat bedaagde Natuurmonumenten langzaam in een actiestand heeft weten te zetten: militant genoeg om politieke meters te maken, sjiek genoeg om niet de achterban te vervreemden. 'Actievoeren met een stropdas', noemt Van den Tweel dat. De pittige strijd rond het Kustpact is er een mooi voorbeeld van. Maar ook het verrassende Maatschappelijk Regeerakkoord dat onder Van den Tweels regie werd ondertekend door onder andere ING, LTO, ANWB en NOC *NSF. Die breedte was een meesterzet, die deze knipoog naar de formatie veel impactvoller maakte dan een voorspelbaar manifest vanuit de 'groene kerk'. De holistische visie op natuurbehoud, politiek gogme, civil power en marketingfeeling vormen de onvervreembare handtekening van Van den Tweel.